

20.12. 2018

Vždycky jsem si myslela, že pokud na dění kolem sebe reaguji klidně, nenaskakují mi emoce, které bych musela potlačovat, musí být nutně všechno v pořádku.

Nemusí, pozor na klid, který pociťujete. Je to klid nebo Klid?

Dneska vím, že jsem prošla speciálně pro mě připravenou zkouškou, testem na míru, který si odpůrcí strana nachystala přímo pro mě. Vždycky bylo pro mě nesmírně důležité být v klidu, protože jsem bývala tak trochu cholerik :o), tak toho druhá strana využila.

Několik let bylo ve firmě kolem mě dosti divoké prostředí, ale brala jsem to jako nutnou zkoušku, kterou musím zvládnout a myslela jsem si, že ji zvládám. Používala jsem potřebné techniky, meditovala jsem, dělala vzývání, zdálo se, že to funguje a já byla v klidu. Útoky se přiosťrovaly, byly stále osobnější a já byla pořád v klidu. Až mě nakonec z práce vyhodili (mám důchod, žádná katastrofa) a mně se nesmírně ulevilo... a hádejte co? Byla jsem v klidu :o)

Byla jsem v klidu, ačkoliv mi Zuzka zcela jasně napsala: „Doporučila bych Ti zapracovat na 3. sféře vědomí, resp. na spodních třech čakrách i sférách. Vnímám u tebe tajný boj osobní já versus to vyšší, doporučila bych, aby byly více v harmonii, v kooperaci :o).“ Věřila jsem jí a poslechla jsem, ale zřejmě jsem práci odbyla a pomalu dál scházela ze své cesty, což jsem ovšem nevěděla, protože jsem byla v klidu...

Až konečně nastalo „blik-cvak-příjem“, jak říkaly naše děti na základce. Staly se tři věci, nic zásadního, ale jak se udály rychle po sobě, konečně mi došlo, že je něco špatně. Propadla jsem panice a v té jsem napsala Zuzce, ačkoliv jsem tušila, že neodpoví. Nebyla to moje první zkušenost, už před třemi lety jsem sešla z cesty a od té doby jsem věděla, že si musím umět pomoci sama, že si mám pomoci sama a taky, že mám potřebné nástroje a vědomosti, abych si pomohla sama. Takže jsem nechala paniky a začala makat. Vůbec jsem nepochybovala o tom, že to opět zvládnou.

Jestli jsem si připadala hloupě? Ano připadala, ale taky jen chvíli, protože přece vím, že NBZ má rád všechna svá prodloužení a nikoho nesoudí.

Moje milé světloňsky a světloňši, přeji vám Vánoce i nastávající rok 2019 plné Harmonie a Klidu!

Gabi K.

19.12. 2018

Kdysi na jednom semináři jsi nám řekla, že "Žádný člověk nemůže druhého naučit pravdě, pravdu musí objevit každý sám v sobě. Zsvěcený učitel může ukázat žákovi tuto cestu a říci mu, nescházej z ní. Záleží pak na žákovi, zda se na tuto cestu vydá a čím déle po ní jde, tím více dostává, ale první krok je nejtěžší...."

Mnohokrát děkuji, že jsi nejen mě, ale nám všem tuto cestu nejen pravdy, ale i lásky, světla, odvahy, víry.... ukázala. Díky Tobě jsme dnes tím, čím jsme.

Všem, kteří procházejí nelehkým obdobím, chci popřát hodně odvahy, síly, víry ve vítězství. Nejste sami. Jsme s vámi a věříme vám.... **Simona B.**

19.12. 2018

Otázka: Uvědomuji si, že sentiment nikomu nepomůže, že je dobré vzpomenout na dobré skutky a hezké chvíle, ale máme žít TEĎ a proto nemůžeme řešit nové okolnosti starými myšlenkami. Cítím, že by to bylo nemoudré a že bych tím popřela tu gnózi, která mi byla dána určitou zkušeností, je tomu tak?

Odpověď: Sentiment, který vnímáš Ty v kolektivním vědomí před Vánocemi, bych nazvala "pláčem duše", neboť díky esenci lásky, která přišla narozením Mistra Jeshui, duše lidí, volají vnitřně po této skutečné lásce, protože si někde uvnitř pamatují, že existuje. Vlivem společenské šablony, v níž je obsaženo, že lásku projevíme fyzickým darem, je tato vnitřní potřeba lásky potlačena, a duše lidí jsou v energii - emoci, kterou Ty nazýváš "nostalgii".. *Nostalgie (z řec. nostos, stesk po domově, a algos, bolest) je původně chorobný stesk po domově, v současnosti obvykle stesk po něčem minulém, zašlém, ztraceném, chorobný stesk po minulých dobách nebo po domově, které si člověk obvykle idealizuje a přisuzuje jim například přirozenost, řád, klid, slušnost, prostotu a podobně, typicky v protikladu k vlastní soudobé zkušenosti. Člověk tedy promítá do minulosti, co mu v současnosti chybí. Důvodem může být ztráta životních jistot, osobní otřes anebo i prosté stárnutí (definice tohoto slova z Wikipedie).* Pokud jsi již na své osobní cestě duchovního vzestupu vědomí pokročila o nějaký ten stupínek výše, vlastně ani nostalgii cítit nelze, protože víš, že ona esence lásky, která

zde byla před více než 2000 lety ukotvena, zde stále JE, a záleží na každém z nás, zda se jí svým srdcem dotkne, nebo bude nostalgicky vzpomínat :-). Nejde ani tak o myšlenky, jako o pocit lásky.....

Otázka: Uvědomila jsem si však také, že Vánoce jsou do jisté míry časem odpouštění, potřeba „mít čistý stůl, být se všemi za dobře“. Podle mého bychom měli odpustit především sami sobě, že jsme dopustili, že se nám něco dostalo do zkušenosti, že jsme to dříve neprohlédli, ale pak být rádi za to, že jsme danou věc zvládli a poslat lásku lidem, kteří ji v sobě nyní nemají a přát si, aby jejich Já opět procitlo. To je podle mého řešení pokud jde o Vánoční sentiment a potřebu odpouštění. Co myslíš?

Odpověď: Slovo "odpuštění" je v esoterických, náboženských a filozofických spisem poněkud "paušalizováno", lidé sice mohou "odpouštět", ale pokud si nejsou plně vědomi, proč jim dotyčný člověk dle jejich mínění "ublížil", ono odpuštění je mělké, vlastně má pouze prvotní význam v uvědomění si, že jim bylo ublíženo. Téměř vždy se však jedná o pomoc, kterou nám dotyčný uštědřil, a to v kontextu toho, že jsme si ubližovali vnitřně my sami a on nám to pouze zrcadlil, anebo se skrze něj mohla naše duše více očistit, a tím se více přiblížit vědomí - energii vyšších dimenzí Nejvyššího Zdroje. Posílání lásky lidem, kteří ji zdánlivě v sobě nemají (*neboť ji má každý, pokud jeho srdce tepe*) je krásné, mělo by to být však vysílání "ze srdce k srdci" a nikoliv myšlenkou.....

Protože jsem si již v létě prošla fyzickými obtížemi, vyzkoušela jsem metodu, která se mi tehdy osvědčila. A to kvalifikaci energie, o které píšeš ve skriptech. Že pokud pociťujeme velký strach, velkou bolest, velký vztek, můžeme ho jen přepólovat a vytvořit pozitivní a tudíž léčivou energii. Použila jsem svou svobodnou volbu a rozhodla se být zase zdravá, všechnu bolest těla a vnitřní lítost nad sebou, jsem transformovala v odhodlání a rozhodnost se té nemoci zbavit. A výsledky přišly téměř okamžitě.

Díky tomuto poznání vnitřní síly jsem si uvědomila také, jak se chová mé vědomí, co říká mé podvědomí a kdy hovoří mé Já a kdy mé Ego. Mé podvědomí a Ego jsou povětšinou roztěkané uspěchané a emocemi zabarvené energie, které fungují jako závoj, který mi někdo přehodí přes hlavu. Z podvědomí cítím, jakoby přicházeli šablony a bloky, které ještě nebyli vyřešeny a přicházejí ke mně s nadějí, že je propustím. Proto jsem se do jisté míry přestala těchto „bubáků ve skříní“ bát. Beru je spíše jako ustrašené děti, které chtějí pomoci, než něco, co by mě mělo ohrožovat a proti čemu bych se měla bránit.

A tak započala taková vnitřní diskuze. Už to ani není tolik o akci a reakci, ale o vnitřním pozorování, která moje část se zrovna projevuje. Cítím to tak, že pokud se projevují Já, tak cítím, že jedním z pozice klidu a vnitřního uvědomění, že se nemusím bát své volby. A pokud jedná podvědomí, nebo Ego, vždy se objevují zmatené a všemožně zabarvené myšlenky, které se snaží upoutat moji mysl i psychiku a „něco ze mě vymáčknout“ a já si nejsem jistá, jak jednat. Mohlo by to takto fungovat?

Odpověď: Zde je potřeba, abys na tuto otázku našla odpověď uvnitř sebe pouze Ty sama :-)......

Také jsem si vytvořila pomůcku na zvládání emocí, a tedy se už tolik nezapojuji do dramát (ač by moje ego chtělo sebevíc). Byla jsem šťastná, když jsem konečně vnitřně uviděla, jak vypadá a chová se „pocit“ a jak vypadá a chová se „emoce“. Pocit vnímám jako pevnou a jasnou energii, která tu je, když jsem v klidu a ve vysokých frekvencích, vím o ní a výrazně se nemění. Emoce oproti tomu jsou roztěkané, neklidné „odnikud“ vynořující se energie, které stále nabírají jiných zabarvení podle toho, kam se ubere v rámci myšlenkového procesu má pozornost. Vnímám to správně? Přijde mi, že díky tomu mohu vědoměji s emocemi pracovat. Již neříkám „jsem naštvaná, jsem smutná“ protože to je logicky uskutečnění té emoce a přenechání její nadvlády nade mnou. Naučila jsem se říkat „pociťuji, že se o mě pokouší smutek, naštvání, zlost...“ a je to jako kouzlo, kdy se aktivuje moje Já, uvědomím si co se děje a řeknu si „ale to já nechci, nepřijímám tyto emoce“. Je mi jasné, že i o tomhle si mluvila, když jsi psala že „nejsme emocemi ani myšlenkami“. Také lidé kolem mě na to lépe reagují. Kdysi, když jsem řekla „jsem naštvaná, jsem smutná“ tak došlo spíše k hádce, nyní když vyslovím „cítím, že se o mě pokouší smutek, vztek apod.“ tak reakce mých blízkých je „tak si to odčisti, být smutná nic nevyřeší, tak pojď dělat něco jiného“ ... a rázem nedostanou tyto emoce možnost se projevit, čili to cítím jako jejich transformaci. Také se mi pak většinou ukáže příčina těch emocí a odkáží o tom i klidně mluvit, namísto toho, abych je jen tupě prožívala a plácala se v nich. Přijde mi, že emoce také nějak souvisí s chováním Ega, je to možné? Protože například, když má dojít k hádce a moje Ego si to nechce nechat líbit, chtělo by si přisadit svou odpověď a tak podobně, jsou tu vždy emoce. Zatímco když mluví mé Já, tak vím, že mám stálé a vědomé pocity, a vždy si vzpomenu na to, že pravda se obhájí sama, čili není nutné se rozčilovat...

Při četbě skript i dalších knih od tebe, si uvědomuji více a více jak je vše odvíjené od naprostého sebeovládání a sebepozorování. Samozřejmě jsem byla upozorněna na to, aby to nebylo Ego, které chce mít kontrolu nad vším. Přiznávám, že toto jsem asi prožívala po tom, co se mi událo v létě. Nechala jsem se zasáhnout smutkem a strachem. Chtěla jsem mít po této zkušenosti kontrolu nad vším, aby se mi již nic takového nestalo. Kontrolovala jsem energie, lidi, myšlenky... Ale tím jsem se dost upozadila světu, z opatrnosti se stal strach. Nevěděla jsem ani, jak moc jsem stáhla své světlo, když jsem se dozvěděla, že lidí, kteří kráčeli po cestě světla se mnou a kteří mi byli oporou, jsou teď jiní a že i já jsem díky nim v jistém problému, ohrožení. A tak jsem přestala věřit v sílu své čistoty na úkor znečištění jiných. Uvědomila jsem si ale pak, že nemohu za jejich svobodnou volbu, že lítostí jen podporuji jejich činy a že smutkem nad situací ničemu nepomůžu. Nastala tedy pro mě kapitola ze tvých skript, kdy jsem se musela naučit „nechat je být“ svému osudu. Dost jsem se prala s tím, zda to není sobectví, ale uvědomila jsem si, že musím především chránit své světlo. A tím mohu pomoci lidem, kteří se na své cestě zapomněli, nebo na chvíli špatně odbočili. Také jsem si uvědomila, že se nesmím života bát. Že se strachem v duši spíše přitáhnu to, čeho se bojím. A že to je nahrávání druhé straně, nevyužití potenciál své světelné síly, kterou mám... A tak jsem dostala opět chuť chodit mezi lidi a být tím světlem, tím pilířem co odolává rozbouřeným vlnám...

Při členění tvého blogu jsem si obzvláště uvědomila, jak mnoho světelných duší prošlo podobnou bolestí, jistou zradou na lidské i duchovní úrovni, prostě podobnou zkušeností jako vnímám já a jejich odvaha o tom psát, jejich úspěšná výhra mě hodně motivovala. Děkuji všem těmto duším, které se se svými příběhy s ostatními podělili a tím poskytli odvahu a světlo k překonání nejen mých vlastních překážek. Uvědomuji si jak důležitá je odvaha, víra a vytrvalost v lásku a světlo na této cestě a především nebání se toho vlastního světla, které není zrovna vždy ostatními laskavě přijato. A nebát se jen proto, že bylo napadeno, ale mít o to více odvahy, že to ustálo a jít dál a být silnější, než kdy předtím.

Pokud je to možné, chtěla bych Vám ostatním bojovníkům světla popřát, ať Vás Vaše krásné vnitřní světlo, Vaše boží Já vede k tomu nejlepšímu možnému bytí, které následně přetvoří i celý Váš vnější svět v dokonalost, kterou si právem zasloužíte. Přeji si, abychom všichni konečně začali naplno být těmi dětmi světla, kterými jsme a abychom všichni žili v té lásce a radosti, kterou známe z vyšších sfér nejen na Vánoce.

Katka P.

19.12.2018

Tvůrčí síla

Jana P.

Já vždy velkou sílu měla, pak mi byla uloupena.

To temní pánové si ji půjčili, na neblaho lidstva, vše změnili.

Velká bolest nastoupila, čistota na vinu se pozměnila.

Strach a nedůvěra v sebe sama vystoupila, mou Já jsem Boží přítomnost, zastínila.

Já sebe sama vinila, že jsem toto svolila.

Tato zkušenost mě na dlouhou dobu oslabil.

Na nevědomost a zapomnění, vše přeměnila.

Já rozhodnutí učinila a svoji sílu zas vrátit chtěla.

Nenávist na moudrou Lásku pozměňuji, odpuštěním a svým světlem vše dočišťuji.

Uvědomění jsem nabyla, tím bolest a strach osvobodila.

Z hlubokého snu se probouzím, svou VÍRU k sobě a druhým zas nacházím.

Duchovní pýcha

Jana P.

Lásku, radost, pravdu jsem rozdávala, spoustu věcí při tom nevnímala.

Že obezřetná musím být, do síti moci a pýchy, nenechat se polapit.

Má čistota až naivní byla, každému a všemu, jsem hned uvěřila.

Já zkušenost tuto neměla, že zkaženost též byla.

Síly moci už po mně lapaly, vždy mě ale Vyšší síly ochraňovaly.

Krásné bytosti se nade mnou skláněly, všechno zlo ode mě odháněly.

Já věrně jim sloužila, své Božství tím nabyla.

Překonání

Jana P.

Do práce jsem nastoupila, tolik věcí neuměla.
Strach z počítačů a techniky pocítila, naučit jsem se to i možná chtěla.
Něco mi v tom bránilo, do světa techniky, nevpustilo.
Vždy pro smích mladým kolegům jsem byla,
vždyť někdy ani toner do tiskárny jsem dát neuměla.
Na pomoc jsem je volala, jejich ochotu, pomoc a nadání uctívala.
Když pobavit jsem je chtěla, svoje tajemství jsem jim svěřila.
Že maturitu z výpočetní techniky a programování jsem nabyla,
tímto jsem vždy úsměv na tváři sklídila.
Legraci jsme si dělali, že malým ajťákem můžu být, a počítače doladit.
Nyní vím, co jsem jen tušila, že s vyspělou technikou jsem to dobře uměla.
Můj čas určitě nastane a věda techniky už mě nedostane.
Strach z toho překonat mám a vyšším vědám techniky zas proniknout dám.

17.12. 2018

Docela dost dlouho se odhodlávám ti napsat a daří se mi to pouze, když jdu do meditace. Jakmile si sednu k počítači, tak se nějak "zaseknu". Čtu si příspěvky na BLOGU a jsem přímo okouzlena projevem ostatních - hned mě napadne, že nic tak krásného bych nedokázala vyjádřit. Pak jsem si ale vzpomněla na tvá slova, že je to velká škoda nesdílet s ostatními, že to odpůřím silám takto vyhovuje. Tak jsem si začala své pocity v různých situacích pojmenovávat nahlas, abych si byla vědomá toho, co činím, co chci činit nebo jaké jsou moje pohnutky. Přiznám se, že to vůbec není jednoduché (ani příjemné) přiznat si, že je to třeba vztek, zloba, žárlivost, sebelítost nebo strach, které motivují moje jednání zde..... Je to ale velmi účinné a moc mi to pomáhá. Třeba strach z toho, že nenapíšu e-mail tak, aby se ti líbil, abych se neztrapnila,.....je to ale velká pomoc a být si vědoma sama sebe je nádhera. Nevím, zda si ještě pamatuješ, jak jsem nemohla poslouchat na CD Kundalini prostřední díl té druhé části (harmonizační). Tehdy jsi mi řekla, že je to vlastně část týkající se našich stínů. Mně se vždy okamžitě vybavili velcí klauni a ta melodie mi úplně trhala nitro. Pak se mi vybavila další informace od tebe, že vlastně v našich stínech je velký potenciál, že je to skrytý zdroj světla. Tak se snažím své stíny prosvětlovat, ne s nimi bojovat. Věřím, že se mi to daří, protože již mohu zcela v klidu poslouchat onu melodii, která mi činila dříve takové problémy. Tak nějak vnitřně cítím, že už vím....spousta věcí mi tzv. docvakla, stále se mi vybavují věty z různých skript, třeba i celé odstavce - tak to je to vyšší vedení. Nedokážu popsat slovy, jak moc jsem šťastná, že vím. Když jsem ti na konci seminářů za vše děkovala, tak jsi mi říkala "poděkuj hlavně sama sobě", to také dělám, ale tobě děkuji ještě zvlášť - skláním se před tvou moudrostí a silou, před tvou bezpodmínečnou láskou a tvým nekompromisním přístupem k nám všem, neboť jedině tak se všichni můžeme dostat dál (výš). I když jsem si to vždycky nemyslela, tak jsem ráda, že vás všechny znám, mám.

V poslední době pracuji se skripty Harmonizace polarit, Vzývání lásky k sobě, Klíče k duši I, ale též mě to vede zpět k MDN - smaragdové a ametystové probuzení, V kódy, - když ta skripta čtu, tak se vlastně otevírá nový svět (přestože jsem je četla již mnohokrát). U Harmonizace polarit mně to připadá, jako by to bylo vlastně "uvedení teorie do praxe", přirovnala bych to třeba k tomu, že se učím o tom, jak se řídí auto, a pak vyjedu doopravdy. Je to tak krásně poskládané, vše do sebe pěkně zapadá a já si nepřipadám už tolik ztracená.

"Náhody neexistují", tak jsem ráda, že jsem potkala ty správně bytosti ve správný čas a teď vím, že mám pracovat na svém božském plánu, který jsem si vytyčila...

Zuzanko, přeji ti a nám všem co nejvíce světla a všeobjímající lásky. **Nad'a Č.**

*Děkuji za Tvůj nádherný mail, ani nevíš, jak jsi mě dojala, až mi radostí a láskou tryskají i nyní slzy z očí...
Píšeš nádherně, ze srdce, moudře a Tvá slova jsou prochnuta silnou duchovní láskou, jsou též plná světla,
protože jsou pravdivá...Z.S.*

17.12. 2018

Ahoj Zuzi,

když si na blogu čtu všechny ty krásné komentáře k Harmonizaci polarit, ráda bych připojila svůj poznatek...původně jsem si myslela, že první vzývání bude "snažší" ..je přece první...a nakonec bylo vše jinak...s druhým vzýváním jsem hned splynula, od první řádky jsem mu "rozuměla", energie byly láskyplné, konejšivé, očištné, obohacující, prostě čirá radost...ale to první vzývání..drhlo, moc jsem mu nerozuměla, rušila mne některá slova..třeba slovo subjekt, měla jsem pocit, že do vzývání nepatří a i přesto, že jsem fyzicky vnímala, že některé energie ode mne odpadly, nebyla jsem si úplně jista, zda jsem vzývání zvládla přednést tak, aby mělo hlubší efekt, ale nevzdávala jsem to. S vědomím, že když to nejde napoprvé, příště to bude třeba lepší, jsem pokračovala další týdny..až konečně v sobotu se kaleidoskop mého vědomí nastavil tak, že jsem se vzýváním splynula a přišla ta dlouho očekávaná čirá radost...nevím, co přesně se muselo rozpustit, ale jsem ráda, že se to stalo...

A jako vždy nejdůležitější bylo se nevzdávat po prvotním "neúspěchu" a nenechat se "znervóznit" silnými prožitky ostatních, protože ten můj přijde, až na něj budu připravená . Na seminářích to bylo trochu jiné. Cela skupina řekla své dojmy, někdo je mel normálnější někdo úchvatněji, ale tím, že každý probral své zážitky, vedel v daný okamžik na čem je, co je třeba zlepšit a čeho se nebat. Do blogu se spis odvazí přispět ti, kteří mají hluboký vnitřní prožitek, který je pudí podělit se s ostatními, což je určitě skvěle, protože to pomůže nám všem, ale trochu vzniká riziko, že může znejistit ten, kdo zrovna nemá podobný vzhled...studium na dálku je velká škola samostatnosti, nutí k ještě trochu většímu odvaze, ale i sebedůvěře...sebedůvěře ve spojení se sebou samotným, Já jsem přítomnosti etc.

Osobně od svých průvodců vnímám, že příspěvek, kde napíšu, že mi něco moc nejde, ale že se to da překonat, když se snažím, je podobně důležité jako ty ostatní, aby ti, kteří třeba trochu v daný okamžik tapou, věděli, že je v pořádku, když není každý zážitek z meditace jasnovidný, že to není žádná katastrofa, ale jen fáze růstu, okamžik na duchovní cestě, který může být následující den prepsán jiným zážitkem..navíc mám pocit, že naopak skupina silně ještě snad rychleji než dřív...minimalně dle příspěvku na blogu a jsem moc ráda, že se nás nepodarilo rozdelit.....**Verča F.**

Jsem ráda, že slovo "subjekt" jsi již vstřebala, ta afirmativní vzývání nejsou jen romantická slova, a aby je přijala i analytická mysl, coby součást osobního já (ega), právě slovo "subjekt" je pro ni výzvou, aby se zapojila do přijetí slov též 😊😊😊...

V další části se budu snažit začlenit ještě více takových probouzecích slov 😊..

Máš pravdu, že samostudium je vyšší level a tím i těžší, ale o té samostatnosti to právě je, celá cesta, a já nyní mám obrovskou radost, když vnímám, jak si dovedete úžasné sami poradit, jak máte krásné frekvence, jak u vás narůstá vaše vnitřní síla... Téměř každý mail mě dojíká k slzám vděčnosti za to, jací jste, prostě nádhera, jakoby desítky mých dětí nosily domů neustále ty nejčervenější diplomy z té nejtěžší školy... To je pro mě nyní hluboká satisfakce za snahy sil chaosu a nevědomí zničit náš štít a vše, co bylo... Vnímám, že jsme obstály všichni, nádhera, nádhroucí.....Z.S.

16. 12. 2018

Zuzi, také jsem Ti chtěla moc poděkovat za skripta **Harmonizace polarit**. Jsou opravdu úžasná, silná a vedou k velkému uvědomění., moc děkuji.

Napíšu pár uvědomění, které jsem díky nim (a ještě proložené Vzýváním „Láska k sobě“) pochopila. Tvořím s nimi měsíc, a to pouze 1x týdně (tedy výjimečně tento týden jsem s nimi tvořila jak včera, tak dneska).

Zajímavé je, že to 2. vzývání je pro mě více vytěšovací. To první, je více na analytickou mysl a ego, takže mysl to nepobírá, ale vím, že na Vyšších úrovních tomu rozumím dobře 😊. Jinak jsem zjistila, že práce s magnetickým proudem mě více uvádí do minulosti (vynořují se nezpracované programy, na kterých uplývá mé ego), a vyrovnávání elektrického proudu zasahuje do přítomnosti a budoucnosti. Cítím, že spojením obou těchto polarit nastává právě ten „Věčně přítomný okamžik“.

Hodně mě to vrací k zážitku s Delfíny v delfináriu a cítím, že bych to ještě upřesnila. Uvědomila jsem si (a

hlavně si to objasnila při tvoření s Tvými novými skripty), že mezi těmito bytostmi a námi je tolik společného.

Je to LÁSKA – SLUŽBA K ŽIVOTU. Neboť ač jsou svými těly uvězněni, přesto jsou radostní, láskyplní, hrají, prostě sami sebou. Možná se občas svými těly, myslí, cítíme takto i my 😊, ale jak jsem pochopila „VĚDOMÍ UVĚZNIT PROSTĚ NELZE, NELZE HO OMEZIT, UVĚZNIT ŽÁDNOU HMOTOU“.
Navíc jsem si uvědomila, že Láska, ta opravdu bezpodmínečná, nemá žádné podmínky, komu a jakým prostřednictvím je předávána, prostě plyne a je na každém, jak ji využije. Uvědomila jsem si, že možná ji i někdo přijme pro potěchu svou, svého ega, pro své osobní účely. Ale každý má svůj čas, než si to uvědomí, což třeba někdy může trvat i více inkarnací, ale vím, i podle sama sebe, že to přijde.
Tak toto jsem si, Zuzi, uvědomila při tvoření s Tvými nádhernými skripty a opravdu mě naplňuje velká vděčnost, že je díky Tobě o nás neustále postaráno, abychom si vzpomněli „Kým JSME a proč jsme tady“.
Jana P.

Náruč Lásky

Boží světlo do mé bytosti plně proniká
Láskou svojí, jako klíč uvnitř chrámu, vše odmyká.
Stíny, které se ve mně vyskytly, mé světlo odplavuje
a Božská Láska na Harmonii vše pozměňuje.
Je jako náruč lásky, ve které matka své dítě konejší,
a při tom strachy a bolesti snadno propouští.
Je to vánek z pohlázení, který rychle všechno mění.
Je to oceán, který moudrostí mé vědomí naplňuje
a nepochopené lekce hravě objasňuje.
Je to žár ohně, který vše nízké v mém srdci spaluje
a na Boží dokonalost ho očisťuje.
Je to světlo, které temné barvy rozjasňuje
a svojí září temné kouty naplňuje.

Já jsem si totiž i uvědomila, to Tvoření všeho, jak jsi nám vždy říkala, že můžeme činit , co chceme, ale je důležité si to plně uvědomovat....., neboť to je vlastně propojování magnetické + elektrické energie.....

Tvoření všeho

Vzývání na rovnováhu magnetické a elektrické energie jsem učinila
a k velkému uvědomění se posunula.
Magnetický kanál minulosti do pohybu vše neharmonické dal,
aby elektrický kanál přítomnosti,
do dokonalé harmonie budoucnosti, vše srovnal.
Rovnováhy v sobě zase dosahují,
Božství v sobě objevují.
Víra, Láska a Moudrost se scelují,
velkého uvědomění a Jednoty dosahují.
Činit na Zemi, co chceme, můžeme, ale je důležité, že si to vždy plně uvědomujeme.
Toto Kouzlo Tvoření všeho je, když levý kanál s pravým propojujeme.
Magnetickou a elektrickou energii k dokonalosti zcelujeme
a tím i minulý, přítomný, budoucí čas, ve Věčný okamžik sjednocujeme.

13.12. 2018

Chtěla jsem poděkovat za zaslání posledních skript - Harmonizace polarit. Cítím, že mi hodně pomáhají a stále je zapracovávám. Po prvním vzývání jsem na konci zjistila, že jako bych vůbec nevěděla o čem jsem četla. Při každém dalším vzývání jsem začala vnímat text a snažila se porozumět. Pak jsem si najednou "opět a znovu " uvědomila, proč jsem tu a jaký jsem si dala úkol. A často se mi vybavují slova z dalších úžasných skript, že ačkoli máme každý své bolesti, strachy a obavy, jsme především svítící jiskry NBZ, které jsou jeho prodloužením a je jen na nás, kolik světla přineseme do této reality, Často mi zní i text z písně Déšť' Ramy, jak je těžké ve světě tak plném bolesti stále se usmívat.....a já přeji všem zpřízněným duším, ať se dokážou

každý den otočit ke smíchu a svým příkladem ukázat, že i v tomto světě lze najít radost. A tak se každý den snažím s odhodláním, myšlenkou na všechny mě blízké jiskry, vyjít s úsměvem do této nelehké reality, na fyzickém srdci s číslem, kovovou hvězdou a heslem "Pomáhat a chránit" -:)

Jen já vím, že jsem si heslo upravila na "Svítit a být" a svoji hvězdu - jiskru mám trochu o kousek jinde a trochu jinak zářící -:) To vše hlavně díky Tobě Zuzko - naše úžasná i přísná paní učitelko. Děkuji ...S láskou objímám Tebe i všechny krásné duše, které jsi nasměrovala na správnou cestu. Děkuji, za to, že alespoň trochu vím....., děkuji, že nám tak pomáháš a ukazuješ správnou cestu, děkuji všem

Těším se na naše setkání v této realitě a věřím, že se brzy uskuteční.

Přeji Tobě a všem klidný konec tohoto roku.

Děkuji za Tvůj krásný příspěvek, píšeš velmi nádherně, Tvá hluboká uvědomění takto písemně vyjádřená mi vehnala slzy dojetí do očí... Osobně bych si tak moc přála se s vámi všemi setkat v této "realitě" i fyzicky, věřím, že tato touha bude vyslyšena Z.S.

11.12. 2018

Zdravím Vás moji milí,

Chci vás všechny moc pozdravit v tomto předvánočním čase a připomenout, že i v tomto energeticky nelehkém období se můžeme všichni spolehnout na naše vzájemné spojení, přátelství a lásku ke světlu, kterou všichni sdílíme. Je skvělé, že se můžeme spolu propojit prostřednictvím tohoto BLOGU i na této úrovni, protože tak můžeme více pocítit i naše spojení na úrovních vyšších. Nacházíme se v čase, kdy lidé většinou vyslovují svá přání a očekávají, že jim je jejich nejbližší splní. I já bych tedy zde chtěla vyjádřit své přání, i když asi nebude stejné jako přání většiny lidí mimo naši světelnou skupinu Moc bych si přála, abychom se mohli v příštím roce opět setkávat i na fyzické úrovni a to nejen pro naše potěšení, ale hlavně proto, abychom mohli vnést do této reality více světla, radosti a lásky. Mám vás moc ráda a vždy, když mi připadá, že je na mojí cestě více překážek než obvykle, tak mi vědomí, že JSTE, přináší velkou naději i útěchu na mé další cestě. Moc vás všechny objímám, s láskou. **Iveta H.**

Děkuji Ivetko, Tvůj příspěvek je přenádherný... A též v poslední době obdivuji, jak se vám - tedy těm, co se nenechali stáhnout, zvýšily frekvence, jste více produchovnější, nádherna... Bohužel ti, co se zatím nepozvedli, u těch jsem byla a jsem smutná, ale je to skutečně na každém z nás, zda povstaneme či necháme po sobě síly nevědomí a chaosu dupat...Z.S.